

Otakar Hostinský

Byl významným českým estetikem, hudebním estetikem a vědcem, výtvarným teoretikem a pedagogem, docentem – později profesorem, na pražské Univerzitě Karlově žijící mezi léty 1847 až 1910. Díky svému studiu v Mnichově (1868) se mohl přiblížit Wagnerově hudbě. V 70. letech se věnoval psaní pro tisk, z hudebního hlediska psal kritiky do Hudebních listů (70-71), časopisu Pokrok (72-74) a Politik (1872-73). Mimo jiné psal taky do Národních listů jako nestraníček mezi staročechy a mladočechy. Pro českou muzikologii byl významný zejména díky hudebním spisům o B. Smetanovi a Z. Fibichovi, kterému zároveň napsal libreto k opeře Nevěsta messinská. Jeho stěžejním dílem v poli hudební estetiky je bezesporu *Hudební krásno a souborné umělecké dílo z hlediska formální estetiky* (77), ve kterém reaguje a vychází z Hanslickova spisu O hudebním krásnu. Názorově se s ním rozchází při vyjádření hudebního výkonného umění (Hanslick tvrdí, že h. kompozice je hotové umělecké dílo bez ohledu na provedení) – Hostinský říká, že rozhodující jsou i zníci a smyslově přítomná podoba. V tomto spise se taky otevírá tématům ohledně Wagnerovy operní reformy. Hostinský byl zastáncem ideovosti a národnosti v umění.

Hostinského žákem byl Zdeněk Nejedlý, který po smrti svého učitele zpracoval a následně vydal jeho přednášky. Dalšími významnými žáky byli také:

Otakar Zich: estetik, hudební estetik, skladatel a pedagog, věnoval se výzkumu lidové písně a tance, po založení MU byl jmenován profesorem pro filozofii a estetiku, v roce 1921 byl jmenován ředitelem Filozofického semináře, ve kterém vyučoval mj. estetiku a hudební vědu

Vladimír Helfert: viz prezentace

Josef Bartoš: hudební kritik a estetik, profesor češtiny a francouzštiny na gymnáziích v Praze, jako hudební kritik se prosadil roku 1911 textem o Ostrčilově Poupěti v pokrokové revue, v roce 1921 založil Český časopis estetický, přispíval i do periodik jako Revue filosofie, Filosofie a Smetana

Dobroslav Orel: muzikolog, pedagog, dirigent a římskokatolický kněz, studoval soukromě kompozici u Vítězslava Nováka, roku 1914 získal doktorát z hudební vědy na vídeňské univerzitě u Guida Adlera, později téhož roku vedl Holešovický chlapecký sbor, který byl přizván k provedení Wagnerova Parsifala v ND v Praze. Podrobnější souhrn Orlova života v ISu.

Zdroje:

DYKAST, Roman. Hostinský, Otakar [heslo]. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. [cit. 20.10.2019]. Dostupné z: <
http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=8235>.

DYKAST, Roman. Zich, Otakar [heslo]. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. [cit. 20.10.2019]. Dostupné z: <
http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=2559>.

SEDLÁČKOVÁ, Simona. Bartoš, Josef2 [heslo]. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. [cit. 20.10.2019]. Dostupné z: <
http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=4790>.

SÝKORA, Pavel. Orel, Dobroslav [heslo]. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. [cit. 20.10.2019]. Dostupné z: <
http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=79>.